

TGUS

TECHNICKÝ A SKÚŠOBNÝ ÚSTAV STAVEBNÝ
BUILDING TESTING AND RESEARCH INSTITUTE

STRUČNÁ HISTÓRIA

1953 - 2013

Obsah

Vznik ústavu 19534
Osamostatnenie ústavu 19574
Právne formy ústavu4
Pôsobenie ústavu v rokoch 1953-19985
Pôsobenie ústavu v rokoch 1999-20138
Historické mílniky a pracovníci10
Časová os - príloha12

Vznik ústavu 1953

Po zoštátnení súkromných firiem zaoberajúcich sa stavebnou činnosťou a výrobou stavebných materiálov existovali koncom štyridsiatych a začiatkom päťdesiatych rokov v bývalom Československu ojedinele pri podnikoch skúšobné laboratóriá. Pre potreby vlastnej organizácie vykonávali kontrolu a skúšky niektorých základných stavebných materiálov ako napr. cementu, vápna, štrkopiesku, tehál, betónu a pod.

Tieto skromne vybavené pracoviská sa nachádzali zväčša v miestach sústreďeného stavebného ruchu - vo väčších mestách. Po krátkom čase vznikla požiadavka vytvoriť jednotnú štruktúru skúšobníckej a kontrolnej činnosti. Za týmto účelom zriadilo Ministerstvo stavebného priemyslu v Prahe zriaďovacou listinou zn. 043/34 - Práv. 1/Sa/1953 z 25.6.1953 k 1.7.1953 Skúšobný a kontrolný ústav stavebný so sídlom v Prahe (ZKÚŠ) a s pobočkou v Bratislave (SKÚS).

Pobočka vznikla delimitáciou laboratórií odčlenených od podnikových laboratórií s ustanovením riaditeľstva v Bratislave. Riaditeľ pobočky podliehal riaditeľovi v Prahe. Celoštátny ústav mal v tom čase 20 pracovísk, z toho sedem na Slovensku, a to v Bratislave, Novom Meste nad Váhom, Nitre, Kremnici, Žiline, Košiciach a Prešove.

V roku 1955 s účinnosťou od 1.1.1956 Ministerstvo stavebníctva v Prahe zmenilo názov ústavu na Technický a skúšobný ústav stavebný opäť so sídlom v Prahe (TZÚS) a pobočkou v Bratislave (TSÚS).

Osamostatnenie ústavu 1957

Minister stavebníctva v Prahe ustanovil od 1.4.1957 Technický a skúšobný ústav stavebný so sídlom v Bratislave ako nezávislý na pražskom ústave. Nadriadeným orgánom sa stalo Povereníctvo stavebníctva.

Právne formy ústavu

Do konca roku 1965 bol TSÚS rozpočtovou organizáciou štátnej správy s vymedzenými finančnými prostriedkami na jednotlivé činnosti. Dodatkom k zriaďovacej listine zmenil minister stavebníctva v Prahe právnu formu TSÚS Bratislava i TZÚS Praha zo štátnej rozpočtovej organizácie na štátnu hospodársku organizáciu s účinnosťou od 1.1.1966. Minister stavebníctva SR rozhodol o zmene na štátnu príspevkovú organizáciu od 1.1.1992.

V rámci transformácie niektorých príspevkových organizácií na neziskové sa vláda SR v roku 2001 uzniesla, že aj TSÚS sa transformuje podľa zákona č. 213/1997 Z.z. v znení zákona č. 35/2002 Z.z. Dňom 4.11.2002 - ako nezisková organizácia - ústav nie je podriadený žiadnemu orgánu štátnej správy. Riaditeľa menuje a odvoláva správna rada, kontrolnú činnosť vykonáva dozorná rada. V oboch orgánoch majú väčšinu zástupcovia zamestnancov ústavu, ktorí sú z veľkej časti zakladateľmi organizácie. Ostatní členovia v týchto orgánoch zastupujú spoluzakladateľa, ktorým je v súčasnosti Ministerstvo dopravy výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, v roku 2002 to bolo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Jeden člen správnej rady zastupuje významného investora z oblasti verejných stavieb.

Pôsobenie ústavu v rokoch 1953-1998

Začiatky pôsobenia ústavu boli v roku 1953 poznačené pomermi, ktoré panovali na prevzatých skúšobniach jednotlivých krajských stavebných podnikov - vtedajších Československých stavebných závodov, n.p. Bolo to sedem pracovísk, ktoré vykonávali výrobnú kontrolu na stavbách vlastného podniku. Skúšali niektoré základné vlastnosti stavebných materiálov, napríklad kameniva, betónových zmesí a betónu, cementu, vápna a tehliarskych výrobkov.

Išlo o jednoduché skúšky, ktoré nevyžadovali náročnejšie zariadenia. Najnáročnejšie zariadenia boli zastarané typy skúšobných lisov na určovanie pevnosti v tlaku.

Obdobie do roku 1955 možno označiť ako organizačnú konsolidáciu ústavu. V tomto roku sa na základe vládneho uznesenia zmenil názov na Technický a skúšobný ústav stavebný, čím sa do určitej miery zmenilo aj jeho zameranie. Hlavným poslaním ústavu sa stalo koncepčné pôsobenie na zvyšovanie kvality v stavebníctve a v priemyselnej výrobe stavebných látok ako aj rozvíjanie skúšobných metód a prístrojovej techniky. K základnej činnosti ústavu, ktorou boli ešte stále jednoduché skúšky, sa začal rozširovať sortiment skúšaných výrobkov .

Súhrnné výsledky skúšok boli čoraz častejšie podrobované detailnej analýze. Pozornosť sa zameriavala na samotné výrobné ako boli cementárne, tehelne, štrkoviská, kameňolomy. Kvalifikovaní odborníci vykonávali posudkovú činnosť, predovšetkým v prípadoch stavebných porúch a havárií.

Začiatkom 60. rokov sa rozšírili preukazné a kontrolné skúšky na stavbách v zmysle požiadaviek predmetových a skúšobných noriem, ktorých ustanovenia a kritéria sa stali trvalým meradlom kvality. Na základe požiadaviek technického odboru povereníctva

stavebníctva sa vykonávali rôzne úlohy, označované ako direktívne. Trvali až do doby, keď sa ústav stal súčasťou vedecko-výskumnej základne a dostával prostriedky na riešenie úloh technického rozvoja z fondu na túto činnosť. Direktívne úlohy sa týkali napríklad komplexného sledovania vlastností a kvality vybraných materiálov a výrobkov (cement, vápno, kameň, tehla), využívania miestnych surovinných zdrojov (piesky, popolček, troska a pod.), rozvoja skúšobných metód (nedeštruktívne skúšky pevnosti betónu, tehál, skúšky priepustnosti vrstiev z asfaltobetónu atď.).

Ústav s oneskorením reagoval na rozvoj hromadnej prefabrikácie, ktorá sa najmä výstavbou panelových budov stala ťažiskom ďalšieho rozvoja stavebných technológií a konštrukcií. Príčinou bola nedostatočná personálna príprava, ale predovšetkým nedostatočné prístrojové vybavenie. Problém skúšok prefabrikátov v Bratislave sa riešil používaním zariadení Výskumného ústavu stavebných hmôt a konštrukcií (od roku 1963 premenovaného na Výskumný ústav inžinierskych stavieb), do budovy ktorého sa TSÚS presťahoval z pôvodných priestorov. Napokon po vybudovaní vlastného areálu ústavu v Bratislave začiatkom 80. rokov sa inštalovalo zariadenie na variabilné skúšky všetkých druhov stavebných prvkov, predovšetkým železobetónových dielcov. Postupom času, s rastúcimi požiadavkami trhu, začali sa na jednotlivých pracoviskách vytvárať špecializované činnosti. Vyplývalo to z miestnych pomerov, odborného zamerania niektorých pracovníkov, ako aj z podmienok a možností prístrojového vybavenia príslušného pracoviska. Tak vznikla špecializácia skúšok stavebných strojov a silikátovej chémie v Bratislave, skúšky mostov sa zaviedli v Žiline, vo Zvolene sa špecializovali na stavebnú keramiku a drevo, pracovisko v Novom Meste nad Váhom na kamenivo, zeminy a zemné konštrukcie, v Nitre na plasty, tepelnú techniku, stavebnú akustiku a na azbestocementové výrobky. Pracovisko v Tatranskej Štrbe sa špecializovalo na skúšky vlastností materiálov v klimaticky náročnom prostredí. Prirodzene, že základná štruktúra

skúšobných činností ostávala zachovaná na všetkých pracoviskách.

Od roku 1965 sa výraznejšie prejavovala koncepcná činnosť, ktorej nositeľom bol technický úsek riaditeľstva. Pripravovalo sa zavedenie štátneho skúšobníctva do praxe, začali sa v širšej miere plánovať a riešiť úlohy technického rozvoja a normalizácie. Ústav, ako súčasť rezortnej vedecko-výskumnej základne a neskôr ako vedúce pracovisko vedecko-technického rozvoja pre oblasť skúšobníctva, začal intenzívnejšie rozvíjať túto oblasť najmä spoluprácou na riešení štátnych úloh a riešením rezortných úloh.

V roku 1973 pribudla ďalšia činnosť dotovaná z prostriedkov rezortu. Týkala sa posudzovania typových podkladov z pohľadu požiadaviek na kvalitu navrhovaných materiálov, konštrukcií i technológií objektov bytovej, občianskej, neskôr aj priemyselnej výstavby a inžinierskych stavieb. Ustanovená skupina pracovníkov vykonávala túto činnosť ako expertízu. Odborným stanoviskom k jednotlivým podkladom ústav napomáhal k ich skvalitneniu.

Od roku 1975 sa robili previerky dodržiavania schválených typových podkladov nových konštrukčných sústav. Z posudzovateľskej činnosti typizačných prác bolo možné konštatovať, že podstatne prispela ku kvalite projektov kladením dôrazu na rešpektovanie technických noriem.

Súbežne s posudzovaním typových podkladov prebiehalo od roku 1975 sledovanie a hodnotenie experimentálnych stavieb. Priamo na stavbách sa overovala vhodnosť použitých stavebných materiálov, polotovarov, stavebných dielcov a stavebných sústav. Zisťovali sa ich reálne technické, ekonomické, úžitkové parametre, ale aj kvalita a spôsob realizácie. Experimenty boli zaradené do štyroch skupín: bytové, občianske, priemyslové a inžinierske stavby.

V rámci štátneho skúšobníctva sa od roku 1975 až do odvolania rozvinula akcia sledovania kvality

betónových zmesí vyrábaných v centrálnych betonárňach. Behom troch rokov sa preverilo 187 značiek betónu z 80 centrálnych výrobní betónu rozložených po celom území Slovenska. Betóny sa zatriedovali do štyroch stupňov akosti. Hodnotenie prebiehalo aj v 80. rokoch v rámci pôsobenia rezortnej inšpekcie akosti. Dôraz sa kládol najmä na kvalitu strojného zariadenia betonárni. Ukázalo sa, že vyše 35 % skúmaných prípadov nevyhovelo normovým kritériám požadovanej akosti betónu. V tejto súvislosti treba konštatovať, že tento stav sa v ďalších rokoch mierne zlepšil, ale k podstatným zásahom zo strany výrobcov k trvalej náprave stavu nedochádzalo.

Od roku 1978 sa ústav podieľal na riešení štátnych úloh spoluprácou na čiastkových témach. Hlavnými nositeľmi a riešiteľmi boli v týchto prípadoch výskumné ústavy ako napríklad Výskumný ústav pozemných stavieb v Prahe (VÚPS), či Výskumný a vývojový ústav pozemného staviteľstva v Bratislave (VVÚPS). Do rezortných úloh patrili napr. skúšky novo zavedených bielych cementov, určovanie medze únosnosti predpínacej výstuže a iné. Z ústavných úloh to bol rozvoj výpočtovej a prístrojovej techniky, vývoj plastových foriem ako náhrady za ocelové formy pre skúšky betónu v tlaku, ako aj pokračujúci rozvoj nedeštruktívnych metód, neskôr aj v rámci medzinárodnej spolupráce.

Od roku 1979 dominovali úlohy zamerané na problematiku veterometrie spoluprácou na štátnej úlohe. Rezortné úlohy boli zamerané na niekoľko tematických celkov týkajúcich sa vplyvu poveternostných a klimatických zmien na vlastnosti materiálov overované rôznymi metódami, napr. aj termografickými meraniami. Do riešiteľskej problematiky boli vo väčšej miere zahŕňané naďalej otázky komplexného riadenia a kontroly akosti, a to či už v rámci úloh rozvoja vedy a techniky, alebo rezortnej štandardizácie. Ústav spolupracoval na štátnej úlohe výskumu technických prostriedkov na zisťovanie akosti v stavebníctve a na skúmaní tepelno technických vlastností dielcov a objektov. Ťažisko úloh v druhej

6 7

polovici 80. rokov spočívalo naďalej v riešení problematiky akosti, trvanlivosti a životnosti materiálov, ako to vyplýva z tém: technické prostriedky a metódy na overovanie akosti parametrov v stavebníctve, súbor urýchlených skúšobných postupov pre overovanie klimatickej odolnosti základných stavebných látok, vykonávanie skúšok vybraných materiálov na únavu. Činnosti, ktoré boli financované zo štátnych prostriedkov, kulminovali v roku 1988 a doznievali v roku 1992.

Z pozície metodického a konzultačného strediska začal ústav vyvíjať od roku 1978 aktivity smerom k výrobným organizáciám ako pomoc pri budovaní komplexných systémov riadenia akosti. Poskytovala sa konzultačná a poradenská činnosť, a to po organizačnej a vecnej stránke s odporúčaniami na potrebné prístrojové vybavenie podnikových skúšobní. Konkrétnejšiu podobu dostával systém komplexného riadenia akosti (SKRA) zriadením rezortnej inšpekcie akosti (RIA).

Nadväzne vzniklo v roku 1984 aj rezortné metrologické stredisko s pôsobnosťou v celom rezorte stavebníctva. V tom istom roku vzniklo aj Ústredné defektoskopické stredisko (ÚDS) s celoslovenskou pôsobnosťou s oprávnením podieľať sa organizačne a pedagogicky na konaní kurzov pre pracovníkov podnikov za účelom získania II. stupňa preukazu pracovníka defektoskopického pracoviska. Ústav sa v problematike nedeštruktívnych metód zapojil do medzinárodnej spolupráce v rámci štátov bývalej Rady vzájomnej hospodárskej pomoci (RVHP), pričom v jednej téme sa stal vedúcim pracoviskom. Okrem toho sa aktívne zapájal do revízií starších, ale aj návrhov nových noriem v tejto problematike.

Tu je namieste zmieniť sa o spolupráci s ústavom rovnakého zamerania v Prahe (TZÚS). Náplň obidvoch ústavov bola rovnaká, okrem územnej pôsobnosti. Spolupráca bola založená na dobrých kolegiálnych vzťahoch a rovnocennom partnerstve. Okrem spoločných postupov

v základných strategických otázkach, udržiavali sa úzke kontakty pracovného charakteru. Uskutočňovali sa nielen stretnutia vedúcich pracovníkov, ale aj spoločné porady všetkých vedúcich pracovísk minimálne raz do roka. Najtesnejšia spolupráca bola v oblasti štátneho skúšobníctva a technickej normalizácie.

Obdobie po roku 1990 a osobitne po vzniku Slovenskej republiky v roku 1993 otvorilo novú kapitolu ústavu. Predovšetkým bolo treba prekonať obdobie znižovania dotácií a poklesu zákaziek. Rozpadom štátnych stavebných organizácií sa redukovali požiadavky podnikovej sféry. V ústave sa prišlo k racionalizácii prevádzky a ku zníženiu počtu zamestnancov. Došlo k personálnym posunom aj vo vedúcich zložkách ústavu a ku viacerým organizačným zmenám. Súčasne sa zvýraznilo postavenie ústavu ako štátnej skúšobne (od roku 1993 s označením SKTC-105) s rozšírenou pôsobnosťou na nové výrobky a s orientáciou na výrobcov aj z iných priemyselných odvetví, a to výrobcov nielen na Slovensku, ale aj na výrobcov zo zahraničia vyvážajúcich svoje výrobky do našej republiky. Zákon o štátnom skúšobníctve z roku 1968 bol v tomto období niekoľkokrát novelizovaný. Posledná novela z roku 1995 zostala v platnosti až do roku 2005, keď bol zákon zrušený. Strata náplne sa nahradzovala od roku 1991, keď sa zrušilo povinné hodnotenie výrobkov, rozšírením výkonov z oblasti posudkov a znaleckých expertíz, v prácach na objednávku a poskytovaním rôznych technických služieb. Predmetom zvýšeného úsilia sa stalo osvedčovanie konštrukčných systémov, certifikácia výrobkov, certifikácia systémov kvality, novovytvoreným akreditovaným útvarom CERTICOM, a naďalej sa rozvíjali statické i dynamické skúšky mostov. Novou činnosťou ústavu sa tiež stalo vydávanie licencií dodávateľom zatepľovacích prác bytových domov.

Od 1.10.1998 vstúpil do platnosti zákon č. 90/1998 Z.z. o stavebných výrobkoch, na príprave ktorého mal ústav svoj nezanedbateľný podiel. Tento zákon zásadným spôsobom ovplyvnil pôsobenie ústavu v rokoch 1999 až

2013.

Pôsobenie ústavu v rokoch 1999-2013

Zákon o stavebných výrobkoch vznikol v rámci legislatívnych aktivít Slovenskej republiky počas predvstupového obdobia do Európskej únie. Zákon prevzal všetky podstatné princípy i pojmy Smernice Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, vzťahujúcich sa na stavebné výrobky. Dôsledkami, s ktorými sa musel ústav vysporiadať, boli: zrušenie štátneho skúšobníctva v oblasti stavebných výrobkov, podstatné obmedzenie sortimentu výrobkov podliehajúcich výrobkovej certifikácii, zrušenie tzv. recertifikácie a strata monopolného postavenia v „skúšobníctve“ stavebných výrobkov vznikom konkurenčných autorizovaných osôb. Nesporným prínosom zákona bol inštitút technického osvedčovania, ktorým sa vyriešila absencia výrobkových noriem v oblasti relatívne nových stavebných výrobkov a špeciálne (stavebných) systémov, akým je napr. ETICS na zatepľovanie obvodových plášťov budov. Ústav sa stal jediným osvedčovacím miestom s právom vydávať a zrušovať technické osvedčenia. Následne sa vytvoril úsek technického osvedčovania a úsek certifikácie sa premenoval na úsek preukazovania zhody. Po cca 10 rokoch však v rámci racionalizácie administratívnych činností úsek technického osvedčovania splynul s úsekom preukazovania zhody.

V roku 2004 sa ústav stal notifikovanou osobou 1301 a osvedčovacie miesto sa stalo riadnym členom EOTA (Európska organizácia na technické osvedčovanie). Tým sa vytvorili formálne podmienky na pôsobenie ústavu v oblasti regulovanej Smernicou o stavebných výrobkoch. Ústav začal poskytovať v tejto oblasti svoje služby aj výrobcom z niektorých krajín EÚ, ako aj z tretích krajín.

Prísnejšie požiadavky autorizujúceho a notifikujúceho orgánu (pôvodne MVR SR, teraz MDVRR SR) na spôsobilosti autorizovanej a notifikovanej osoby sa uspokojovali akreditáciami súvisiacich činností.

Najväčší rozsah má akreditácia skúšobného laboratória zloženého zo skúšobných pracovísk jednotlivých pobočiek. Jednotné plnenie akreditačných požiadaviek sa dosahuje spoločným databázovým systémom, centrálnym metodickým riadením a internými auditmi.

V období od konca roku 1998 do 1.9.2008 ústav pôsobil predovšetkým v tzv. regulovanej oblasti rámcovanej legislatívnymi predpismi, na rozdiel od neregulovanej (dobrovoľnej) oblasti, v ktorej dominuje nepovinná certifikácia. V dôsledku postupnej liberalizácie súvisiacej legislatívy v regulovanej oblasti sa ústav musel stále viac angažovať v neregulovanej oblasti.

Pôsobnosť v regulovanej oblasti:

- Preukazovanie zhody stavebných výrobkov
- Technické osvedčovanie stavebných výrobkov
- Posudzovanie zhody strojových zariadení
- Znalecká činnosť v odbore stavebníctva
- Overovanie určených meradiel

Pôsobnosť v neregulovanej oblasti:

- Certifikácia systémov manažérstva
- Vydávanie licencií na vykonávanie špeciálnych stavebných prác
- Certifikácia výrobkov
- Certifikácia riadenia výroby
- Skúšanie výrobkov a konštrukcií
- Kalibrácia meradiel
- Meranie hluku a vibrácií
- Diagnostika a expertízy
- Výskum a vývoj
- Technická normalizácia

K rozšíreniu činností ústavu došlo po 1.1.2009, keď sa VÚPS-NOVA stal ďalším útvarom ústavu. V regulovanej oblasti pribudla energetická certifikácia budov a v neregulovanej sa predovšetkým posilnil výskum a vývoj a pribudlo projektovanie obnovy a zatepľovania budov.

Aktuálne a detailné údaje o aktivitách ústavu sú k dispozícii v samostatnej slovensko – anglickej publikácii Profil spoločnosti – Company profile a samozrejme na stránke ústavu www.tsus.sk.

Pôsobenie ústavu v rámci celého Slovenska sa trvale opiera o existenciu svojich pobočiek. Pobočky v jednotlivých lokalitách jednak plnia funkciu prvého kontaktu so zákazníkom a jednak podľa svojich špecializácií zákazku zrealizujú alebo zákazníka usmernia na inú pobočku alebo príslušný útvar riaditeľstva. Špecializácie pobočiek sa od roku 1999 vykryštalizovali nasledovne.

Pobočka Bratislava sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: kamenivo, cementy, betón, prímеси a prísady do betónu, malty, poterové materiály a podlahové potery, výrobky a systémy na ochranu a opravu betónových konštrukcií, betónové dlažbové tvarovky, obrubníky, betónové a terazzové dlaždice a dlažbové tehly, rúry a tvarovky z betónu, vstupné šachty a revízne komory z betónu, odvodňovacie žľaby, murovacie prvky, doplnkové prvky do muríva, malty a lepidlá na obkladové prvky, zavesené podhlady, tyče, prúty, zvárané siete a priestorová výstuž, vlákna do betónu, predpínacie výrobky - drôty, laná a tyče, stožiare, tepelnoizolačné systémy ETICS a betónové prefabrikáty. Okrem toho vykonáva posudzovanie zhody strojových zariadení a skúšky stavebných konštrukcií, a to najmä statické zaťažovacie skúšky mostov.

Pobočka Nové Mesto nad Váhom sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: kamenivo, kameň na vodné stavby, prírodný a konglomerovaný kameň a výrobky z nich, betón a výrobky z betónu, skladaná krytina, murovacie a debniace prvky. Okrem toho vykonáva laboratórne skúšky zemín a statické zaťažovacie skúšky zemín a sypanín in-situ.

Pobočka Nitra sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: kamenivo, betón, obrubníky, dlažbové tvarovky a dlaždice,

skladaná krytina z betónu, murovacie a debniace prvky, tepelnoizolačné výrobky, okná, dvere a ľahké obvodové plášte. Okrem toho vykonáva tepelnotechnické skúšky a výpočty otvorových konštrukcií.

Pobočka Zvolen sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: kamenivo a sypané tepelnoizolačné výrobky, betón, výrobky z prírodného kameňa na podlahy a dlažby, výrobky z betónu na dlažby, rúry a tvarovky z betónu, vstupné šachty a revízne komory z betónu, murovacie a debniace prvky, betónové skladané strešné krytiny, betónové prefabrikáty, sanitárna keramika (umývadlá, WC, bidety, pisoáre), sprchové zásteny, keramické obkladové prvky, ploché tabule zo skla a bezpečnostné zasklenie, izolačné sklá, drevené prefabrikované konštrukčné prvky, vrstvené dyhové a lepené lamelové drevo na nosné účely a systémy budov s drevenou rámovou alebo zrubovou konštrukciou.

Pobočka Žilina sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: betón, betónové prefabrikáty, zvodidlá, výrobky na odpadovú vodu a nádrže na vodu. Okrem toho vykonáva skúšobníctvo na stavbách – z toho hlavne skúšky betónov a striekaných betónov.

Pobočka Košice sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: kamenivo, betón, malty, výrobky z prírodného kameňa a betónu na podlahy a dlažby, poterové materiály a podlahové potery, asfalty a asfaltové zmesi, hydroizolačné materiály, protikorózne materiály – náterové látky a systémy, kovové strešné a obkladové prvky a zavesené podhlady.

Pobočka Prešov sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: kamenivo, kameň na vodné stavby, betón, malty, výrobky z prírodného kameňa a betónu na podlahy a dlažby, poterové materiály a podlahové potery, výrobky a systémy na ochranu a opravu betónových konštrukcií, rúry a tvarovky z betónu, vstupné šachty a revízne komory

z betónu, odvodňovacie žľaby, murovacie prvky, doplnkové prvky do muriva, zavesené podhlady, tyče, prúty, zvárané siete a priestorová výstuž, vlákna do betónu, predpínacie výrobky - drôty, laná a tyče, stožiare, prvky komínov a komínové systémy, spotrebiče na tuhé palivá a betónové prefabrikáty. Okrem toho vykonáva skúšky stavebných konštrukcií, a to najmä statické zaťažovacie skúšky mostov a pilót

Pobočka Tatranská Štrba sa zaoberá predovšetkým týmito stavebnými výrobkami: malty, poterové materiály a podlahové potery, výrobky a systémy na ochranu a opravu betónových konštrukcií, malty a lepidlá na obkladové prvky, izolačné sklá, dekoratívne lamináty, dlážkoviny, hydroizolačné materiály, geotextílie, tepelnoizolačné výrobky a systémy ETICS, náterové látky a povrchové protikorózne úpravy. Okrem toho vykonáva termovízne merania a tzv. BlowDoor test.

Historické mílniky a pracovníci

Významné udalosti a zmeny počas existencie ústavu sú na ďalších stranách prezentované na časovej osi 1953 – 2013.

Ako reprezentanti ústavu, resp. jeho územne lokálnych stredísk, sú tam uvedení riaditelia ústavu, resp. vedúci stredísk, od roku 1991 premenovaní na riaditeľov pobočiek, a riaditelia špecifických útvarov situovaných v Bratislave, t.j. riaditeľ CERTICOM-u a riaditeľ WVUPS-NOVA. Na riaditeľstve ústavu však počas celej histórie ústavu ovplyvňovali jeho chod aj námestníci, ktorí boli súčasne vedúci útvarov zodpovedných za jednotlivé prierezové činnosti. Preto je namieste uviesť aspoň ich mená bez konkrétnych funkcií v približne chronologickom poradí ich pôsobenia na ústave. Boli nimi, resp. niektorí ešte sú: Ing. Hamák, Konôpka, Ing. Čorovič, Ing. Pračka, Ing. Zverka, Ing. Bielik, Ing. Bodický, Ing. Kutáš, Ing. Hraško, Ing. Kyška, CSc., Ing. Macko, Ing. Hnatevič, Mgr. Pozdech, Ing. Kučková, Ing. Trnovský a Ing. Kozáková.

Prvým predsedom správnej rady bol Ing. Hideghéty, po ňom Ing. Kyška, CSc. a od roku 2012 je ním Ing. Juráček.

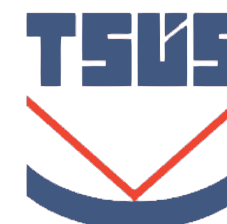
Aj keď organizáciu vytvárajú predovšetkým jeho pracovníci a o Technickom a skúšobnom ústave stavebnom to zvlášť platí, prirodzene nie je možné ich tu vymenovať. Preto je namieste uviesť aspoň ich počty. Ústav začína s 50-timi zamestnancami. Potom počet zamestnancov s pribúdajúcimi rokmi postupne a takmer lineárne rástol až do roku 1989, kedy kulminoval na počte 280. Odvtedy počet zamestnancov postupne klesal až do roku 1996 na 150. Od tohto roku počet zamestnancov klesal len minimálne, čoho dôkazom je počet 137 zamestnancov v čase vydania tejto publikácie, t.j. v apríli 2013.

10 11

1991

1992 – 2008

2009

ČASOVÁ OS

1953 - 2013

